

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی خانه های قاجاری در شمال ایران نمونه موردی خانه نجفی بابل

محل انتشار:

کنفرانس پژوهشهای معماری و شهرسازی اسلامی و تاریخی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فهیمه قربانی - دانشجوی ارشد معماری پردیس موسسه صنعتی مازندران

خلاصه مقاله:

جایگاه و مرتبهی معماری قاجار در تاریخ معماری گذشتہی ایران (قبل از دوره جدید) میتواند محل بحث و تامل باشد. معماری قاجار ادامه دهندهی معماری دورانهای پیش بهخصوص صفویه است. در بسیاری موارد به علت ورود عناصری مانند خیابان و میدان به ایران و همچنین سفر به اروپا و ... تغییراتی در معماری قاجار رخ میدهد و معماری در این دوران نسبت به این عناصر شکل میگیرد. در دوران قاجار عناصر و اشکالی مانند روزنهای قوسیشکل و هلالی بالای 4رسی، سنتوری، حوضخانه و وارد معماری میشوند که از مشخصات معماری این دوره به حساب میآیند. مازندران با توجه به اقلیم، خانههای برونگرا دارد و بدلیل استفاده از مصالح بومی مانند چوب و گل و عدم مرمت این بناها به مرور از بین میروند. ازجمله این خانهها که در دوره پهلوی مرمت و بازسازی شد، خانه نجفی بابل میباشد. این خانه دارای دو ساختمان دو طبقه که یکی از ساختمانها مربوط به دوره قاجار و دیگری مربوط به دوره پهلوی میباشد. در مقاله حاضر، بررسی ویژگیهای معماری دوره قاجار در ساختمان خانه نجفی، پلان معماری، 20 ویژگی این بنا، مصالح، شناخت اجزا، طاق و قوسها و هدف اصلی این پژوهش بوده و اهمیت آن بهدلیل ارزش بالای معماری این دوره میباشد. نتایج این بررسی نشاندهنده آن است که واحدهای مسکونی در حومه این بنا متناسب با آن و با تاثیرپذیری از این خانه شکل گرفته بودند، ولی در ساخت و ساز واحدهای مسکونی جدید، توجهی به این بنا نشده است. و بسیاری از تغییرات این بنا تاثیر گرفته از معماری غرب است. روش مطالعه در این تحقیق بصورت کتابخانهای و بر مبنای مشاهدات و مصاحبه، همچنین شیوه مرور متون و منابع و اسناد تصویری، صورت گرفته در خانه نجفی بابل میباشد.

کلمات کلیدی:

خانه نجفی، معماری قاجار، مازندران، اقلیم برونگرا، بابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652863>

